

Διά πᾶν ἐνδεχόμενον ἐζήτησα τὴν διευθύνειν τοῦ Φουστῶφ καὶ ἐπαγγέλλον οἰκαδε βεβουδισμένος εἰς βαθείας σκέψεις.

Ἡ ἀπροσδόκητος αὐτῆ ἐκ Μόσχας ἀναχώρησις ἐν μέσῳ τοῦ χειμῶνος ἀπασχολεῖ τὸ πνεῦμά μου τόσον, ὥστε ἐπὶ τέλους δὲν ἤξευρον πλέον τί νὰ ὑποθέσω περὶ ὅλης τῆς ἱστορίας. Μετὰ τὸ γεῦμα καὶ ἡ καλὴ μου θεία μοὶ ἔκαμε τὴν παρατήρησιν ὅτι κἀδημαὶ καὶ βλέπω τὰ φαγητὰ καὶ

λάχανα ὡς ἂν νὰ ἐβλεπον πρώτῃν ἤδη φορὰν αὐτὰ τὰ πράγματα. „Πέτρε, vous n'êtes pas amoureux?“ ἀνεφώνησεν ἐπὶ τέλους ἀφ' οὗ ἀπεμάρκρυνε τὰς κυρίας τῆς συναναστροφῆς τῆς.

Ἄλλ' ἐγὼ τὴν καθυσόχασα. Ὅχι, δὲν ἤμην ἐρωτευμένος.

[Κατὰ τὸν Τουρζίνεφ.]

(ἔπεται συνέχεια.)

ΠΟΙΚΙΛΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ.

Ἡ μυϊκὴ δύναμις τῶν ἐντόμων. Ὅλιγα ζῷα ὑπάρχουσιν ἔχοντα τόσον ἀνεπτυγμένην τὴν δύναμιν τῶν μυῶνων των ὅσον τὰ ἐντομα. Τοῦτο φαίνεται ὅτι πρώτῃν φορὰν παρατήρησεν ὁ Πλίνιος, διότι ἐν τῇ φυσικῇ του ἱστορίᾳ λέγει περὶ τῶν μυρμηκῶν, ὅτι ἐν σῆσει πρὸς τὸ μικρὸν των σώμα ἔχουσι τεραστίαν βίωμην. Ὁ φύλλος, ὅστις ἔχει μῆκος μόνον 3 ὑποχιλιομέτρων τὸ πολὺ, δύναται νὰ κάμῃ ἄλματα μῆκους ἐνός μέτρου καὶ πλέον, ἐὰν δὲ ὁ πάνθηρ, τὸ εὐκίνητάτου ἴσως τῶν σπονδυλωτῶν ζῴων, ἐπρεπε ἀνάλογον πρὸς τὸν φύλλον ν' ἀναπτύσῃ δύναμιν τῶν μυῶνων, ὡφελε δι' ἐνός ἄλματος νὰ φθάσῃ εἰς ἀπόστασιν χιλίων μέτρων. Καὶ τὸ ἔτι περιεργότερον εἶνε, ὅτι ἡ μυϊκὴ αὐτῆ τῶν ἐντόμων δύναμις φαίνεται αὐξανομένη ὅσῳ μικρότερα εἶνε καὶ τὰ ζῷα ταῦτα. Ὁ ἐν Βρυξέλλαις φυσιοδίφης Πλατώ ἐμελέτησε λίαν ἐμβριθῶς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐκ δὲ τῶν πολυειδῶν του παρατηρήσεων μεταφέρομεν τινὰς ἐνταῦθα χάριν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν. Ἡ ἐλκτικὴ δύναμις ἐνός ἡλικιωμένου ἀνδρώπου ἀνέρχεται περίπου εἰς 50 χιλιόγραμμα, τὸ δὲ βάρος τοῦ σώματός του κατὰ μέσον ὄρον συμποσοῦται εἰς 65 χιλιόγραμμα, ὥστε ἡ σχέση μεταξὺ τῆς δυνάμεως καὶ τοῦ βάρους τοῦ σώματός του εἶνε μόνον ὡς 1:0,76. Διὰ τὸν ἴππον ἡ διαφορὰ αὕτη μεταξὺ δυνάμεως καὶ βάρους εἶνε ἐτι μικρότερα, ἦτοι μόνον 0,68. Ἀλλὰ πόσον ἀνατρέπεται ἡ ἀναλογία αὕτη τὴν μηλολόβη, ἣτις δύναται νὰ σύρῃ βάρος δεκατετράκις μεγαλιέτερον τοῦ ἰδίου σώματος. Ἔτερα εἶδη χρυσαλλίδων δύναται νὰ σύρῃσι βάρος ἐτι τοῦτου μεγαλιέτερον, παρατηρήθη δὲ ὅτι ὁ κἀνθάρος δύναται νὰ ἐγείρῃ ὄγκον 42 φορὰς βαρύτερον τοῦ ἰδίου σώματος. Οὐχὶ ἐλάσσων εἶνε ἡ βίωμη τῶν μικρῶν τούτων ζῴων, ὅπως ἀπαθῶσι μακρὰν αὐτῶν βάρη μεγάλα καὶ ὅλος δυσανάλογα πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ σώματός των. Καὶ ἐν τούτοις αἱ δεσμίδες τῶν μυῶνων των μὴ συνουόμεναι, ὡς παρὰ τοῖς ἀρθρωτοῖς, εἰς μερίζοντας δέσμας, ἀλλ' ἐλευθέρως καὶ αὐτοτελῶς ἐνεργοῦσαι, εἶνε τὸ μέγεθος λίαν μικραί, καίτοι πολυπληθεῖς.

Ἄλλοι οὖν τοῦ κόσμου τὴν περιέριεαν ἐκίνησε πρὸ ὀλίγων ἐτῶν παράδοξόν τι στοίχημα τοῦ δουκὸς Queensbury. Ἐστοιχημάτισεν ὅτι ἐν ἡ περιπτώσει χῆνες ἀπόστασιν 20 ἀγγλικῶν μιλίων δὲν ἤθελον διατρέξει ταχύτερον ἰνδικῶν ἀλεκτρούων, ἦτο πρόθυμος νὰ χάσῃ 10,000 λίρας στερλίνας. Ἡ πρότασις ἀμέσως ἐγένετο δεκτὴ καὶ ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν, διότι οὐδεὶς ἐπίστευεν ὅτι ὁ δουξ ἤθελε κερδήσει τὸ στοίχημα. Ἄπαντες οἱ περὶ τὸν δούκα ἠκολούθουν τὰς ἀγέλας τῶν ἀγωνιστῶν, περὶ δὲ τὸ ἐσπέραις οἱ ἰνδικοὶ ἀλέκτορες εἶχον ἤδη προτρέξει τῶν χηγῶν εἰς ἀπόστασιν πέντε μιλίων. Ὄταν ὅμως μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἐφθασαν εἰς τὸ δάσος, ἀμέσως ἀπῶντες ἀνεπέτασαν καὶ ἐκάθησαν ἐπὶ τῶν δένδρων, ἀφ' ὧν κατ' οὐδένα τρόπον συγκατένευον νὰ κατέλθωσιν. Οἱ χῆνες ὅμως ἐξηκολούθουν νὰ κινῶνται βραδέως καὶ νὰ προχωρῶσι, περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον ἐφθασαν εἰς τὸ τέρμα τῆς κοπιώδους ὁδοπορίας των. Τοιοῦτοτρόπως ἐκέρδησεν ὁ δουξ, ὅστις προσεγίνωσκεν ὅτι ἔμελλε νὰ συμβῇ.

Πολλὰ ἐμυθολογήθησαν καὶ μυθολογοῦνται ὀκμή περὶ τῆς ἡλικίας τῶν δένδρων, ἕως δὲ ὁ κόσμος πιστεῖ, ὅτι δὲν εἶνε ὀλίγα τὰ δένδρα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια φέρουσιν ὀλοκλήρους χιλιετηρίδας ἐπὶ τῆς βράχεις των — ἡ μᾶλλον ἐπὶ τῶν κλάδων των. Σπουδαῖός τις ὅμως γερμανὸς δασνόμος, γλον του τὸν βίον καταρτίψας εἰς τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος τούτου, ἔχει πάντῃ ἐναντίαν γνώμην καὶ λέγει ὅτι οὐδὲν ὑπάρχει ἱστορικὸν λεγόμενον δένδρον, ἐν Γερμανίᾳ τοῦλάχιστον, ἔχον ἡλικίαν ἄνω τῶν 700—800 ἐτῶν, καὶ τοῦτο ἐν ὑγιεῖ καταστάσει. Τὰ τοιαῦτα δένδρα εἶνε πάντοτε ἐφθαρμένα καὶ δὲν ἀναδίδουσι πλέον κλάδους. Ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὸ ζήτημα περὶ τῶν ὀρίων τῆς ὑγιείας τῶν γερμανικῶν δένδρων, ὀφείλομεν ἐκ πρώτης ἀρχῆς νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ταῦτα πάντοτε ἐξαρτῶνται οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ εἶδους τοῦ ξύλου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ κλίματος καὶ τοῦ ἐδάφους, ἐφ'

οὗ βλαστάνουσι. Παρατηρήθη ὅμως καὶ ὑπὸ τῶν γερμανικῶν, αὐστριακῶν καὶ βρωσικῶν δασνομικῶν σχολῶν, ὅτι ἐν γένει ἡ ἐν ὑγιεῖ καταστάσει ἡλικία τῶν φυλλοφόρων δένδρων εἶνε πολὺ μικρότερα τῆς τῶν ἀκανθοφύλων ἢ βελονοφόρων δένδρων. Ἄλλ' ἀπαξ ὑπερβάντα ταῦτα τὴν ὀρισημένην αὐτῶν ἡλικίαν ἀμέσως ἀποδνήσκουσιν, ἐν ᾧ τὰ φυλλοφόρα καὶ μετὰ τὸ ὄριον τοῦτο ἐπὶ μακρὸν δύναται νὰ αὐξάνονται. Τὴν μεγαλιέτεραν ἡλικίαν εὐρέθη, ὅτι ἔχουσιν αἱ ἐλάται ἐν τῷ βοημικῷ δάσει καὶ αἱ πεῦκαι ἐν Φιλανδίᾳ καὶ Σουηδίᾳ, κατόπιν δὲ τούτων ἔρχεται ἡ λευκὴ ἐλάτη ἐν τῷ βοημικῷ δάσει, φθάσασα εἰς ἡλικίαν 429 ἐτῶν, καὶ ὁ λάρξ (πευκοειδὲς τὸ δένδρον) ἐν Βαυαρίᾳ, με ἡλικίαν 274 ἐτῶν.

Ἐκ τῶν φυλλοφόρων δένδρων ἡ δρυς φαίνεται ἐξικνουμένη εἰς βαθύτατον γῆρας ἦτοι μέχρις ἡλικίας 410 ἐτῶν, ταύτην δὲ ἀκολουθεῖ ἡ ὄξυα με ἡλικίαν 245 ἐτῶν, τῶν δὲ λοιπῶν δένδρων ἡ ἡλικία δύναται ὡς ἔγγιστα νὰ ὀρισθῇ ὡς ἑξῆς:

ἡ μελία	170 ἐτῶν	} ἐν Σιλεσίᾳ
ἡ πετελέα	130 „	
ἡ σημύδα	160—210 „	} ἐν Φιλανδίᾳ
ἡ λευκὴ	229 „	
ἡ φιλύρα	145 „	
ἡ σφένδαμος	224 „	ἐν Βαυαρίᾳ.

Οὐκ ὀλίγα ἐγένοντο ἐπ' ἐσχάτων μελέται περὶ τῆς ἡλικίας τῶν διαφόρων πτηνῶν, παρατηρήθη δὲ ὅτι ἐξ ὀλίγων τῶν περωτῶν ζῴων ὁ κύκνος δύναται νὰ φθάσῃ εἰς βαθύτατον γῆρας, νὰ ζῆσῃ δηλαδὴ πλέον τῶν πέντε αἰώνων. Φαντάσθητε λοιπὸν ἐν τοιοῦτον πτηνὸν νὰ εἶχε γλῶσσαν ἀνθρώπου καὶ ἐξῆ μεταξὺ τῶν τελευταίων βυζαντινῶν, διὰ νὰ μᾶς διηγήθῃ νῦν πῶν τότε καταστάσιν τῆς πολυπαθοῦς ἡμῶν πατρίδος! Ἄλλ' ἄς ἀφ' ὧσιν τὰς παρεμβάσεις. Γερμανὸς τις φυσιοδίφης λέγει ὅτι εἶδε πολλοὺς ἰερακῆας ὧν εἷς εἶχεν ἡλικίαν ἄνω τῶν 160 ἐτῶν. Ἀλλὰ καὶ οἱ γῦπες καὶ οἱ ἀετοὶ δὲν ζῶσιν ὀλίγα ἔτη. Ἐν εἰτε 1819 ἀπέθανε θαλάσσιός τις ἀετός, συλληφθεὶς τῷ 1715 ἦτοι πρὸ 104 ἐτῶν καὶ ἔχον βεβαίως τότε ἡλικίαν οὐκ ὀλίγων ἐτῶν. Ἐτερος γῦψ, ἔχων λευκὴν τὴν κεφαλὴν καὶ συλληφθεὶς τῷ 1706, ἀπέθανε τῷ 1824 ἐν τῷ πτηνοτροφείῳ τοῦ Schönbrunn παρὰ τὴν Βιέννην, ἀφ' οὗ δηλαδὴ ἐξῆσεν 118 ἔτη ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ. Οἱ ψιττακοὶ εἶνε ἀποδεδειγμένον ὅτι, ἀφ' οὗ συλληφθῶσι καὶ ἐξημερωθῶσι, δύναται ἀκόμη 100 ἔτη νὰ ζήσωσι. Ἄλλα θαλάσσια καὶ λιμναῖα πτηνὰ ἔχουσι βίον μακρότερον πολλῶν ἀνθρωπίνων γενεῶν. Ὅμοιος καὶ οἱ χῆνες καὶ οἱ κόκκυγες δύναται νὰ φθάσωσιν εἰς βαθύτατον γῆρας, οἱ πρῶτοι βεβαίως ἐν ἡ περιπτώσει δὲν γίνωσι πρόηγουμένης θῆμα τῆς λαυμαργίας ἡμῶν καὶ δὲν ψηθῶσιν ἢ πάθωσιν ἐκ τεχνητῆς ὑπερτροφίας. Καὶ οἱ κίρακες ζῶσιν ὑπὲρ τὰ 100 ἔτη, αἱ δὲ κίσσαι ἐν μὲν τῇ αἰχμαλωσίᾳ τῶν ζῶσιν ἀκόμη 20 ἕως 30 ἔτη, πολὺ περισσώτερα ὅμως ὅταν ἦνε ἐλευθεραὶ. Ὁ ἀλέκτωρ δύναται νὰ φθάσῃ εἰς ἡλικίαν 15 μέχρις 20 ἐτῶν, ὁ δὲ φασιανὸς καὶ ὁ ἀλεκτροῦν μόνον μέχρι 15. Αἱ περισσεραὶ ζῶσι 10, τὰ δὲ μικρὰ ὄβια πτηνὰ 8—10 ἔτη. Ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ ἡ ἀηδων δύναται νὰ ζῆσῃ μίαν δεκαετίαν, ὁ δὲ κόσσυφος 15 ἔτη. Τὰ παρ' ἡμῖν τιθασσεύμενα καναρίνα πτηνὰ ζῶσι 12 ἕως 15 ἔτη, ἀλλ' εἶνε ἀποδεδειγμένον ὅτι τὰ ἐπὶ τὴν Καναρίων νήσων ἐλευθέρως βιοῦντα ἔχουσι ταύτης πολὺ μακροτέραν ζωὴν.

Ἄπαντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς — ἀποτελοῦντες πληθυσμὸν 1300 ἑκατομμυρίων ψυχῶν — κυβερνῶνται ὑπὸ 12 αὐτοκρατόρων, 25 βασιλέων, 47 ἡγεμόνων, 17 Σουλτάνων, 12 Χανῶν, 8 μεγάλων δουκῶν, 6 δουκῶν, 1 ἀντιβασιλέως, 1 Χιζάμ, ἐνός ὀραγιά, ἐνός ἱμάμη, ἐνός βῆ καὶ 28 προέδρων μὴ λαμβανομένων ὑπ' ὄψει πολυαριθμῶν ἀρχηγῶν τῶν εἰς ἐτι ἀγρίων φυλῶν.